

Argentopyrit

AgFe_2S_3

W. S. Waltershausen (1866)

Nález tohoto minerálu oznámil Wolfgang Sartorius von Waltershausen na schůzi Královské společnosti věd 6. prosince 1865 a publikoval ho 17. ledna 1866 ve společném Zpravodaji Královské společnosti a University Göttingen. Nový minerál nazval „Silberkies“.

Minerál je ocelově šedý až cínově bílý, ale nabíhá do mosazně žluté až tmavě tombakové barvy. Lom má nerovný, je bez štěpnosti a velmi křehký. Na lomu má barvu světle oloveně šedou s nažloutlým odstínem, vryp černý. Krystaly byly max. 2 mm velké, vzhledu hexagonálního prismatu s pyramidou. Proměřením krystalů se zjistilo, že jde o dvojčata monoklinických krystalů, případně o mnohočetné srůsty, vše podle roviny (250). Chemické složení je velmi blízké sternbergitu.

Dne 12. června 1866 G. Tschermak předložil na schůzi Císařské akademie věd výsledky bádání týkajícího se stejného minerálu, a zmínil se, že tento minerál byl Waltershausenem popsán pod jmény „Silberkies“ nebo „Argentopyrit“.

Wolfgang Sartorius Freiherr
von Waltershausen
(1809-1876)

argentopyrit
(Jáchymov-Svornost, žíla Geschieber, 1977)

argentopyrit
(Jáchymov-Svornost, žíla Geschieber, 1982)

argentopyrit
(Jáchymov-Svornost, žíla Hildebrand, 1992)

argentopyrit
(Jáchymov-Svornost, žíla Hildebrand, 1992)

Ačkoli se jedná o zástupce tzv. stříbrných kyzů, celosvětově obecně vzácných, je uvedený minerál na jáchymovských žilách relativně velmi hojný. Nejčastěji se vyskytuje v podobě podélně rýhovaných (jedná se o trojčetné srůsty) sloupečkovitých krystalků kovově modročerné nebo tombakové barvy, ale vyskytují se i krystaly s hladkými plochami přecházející do

tabulkovitých tvarů. Krystaly často narůstají na diarzenidy nebo triarzenidy, velmi často na jemnozrnné agregáty směsi pyritu a markasitu, vyskytují se i v dutinách po ryzím stříbře, obvykle v asociaci s akantitem a proustitem. V některých případech lze pozorovat trnovité krystaly argentopyritu, které jsou obklopeny nebo uzavřeny v krystalech proustitu, jindy narůstají na starší pseudomorfózy pyritu po argentopyritu jeho mladší a drobnější lesklé krystalky společně s proustitem.